

Punkter, hvori Lovforslaget afviger fra det, der blev forelagt her i Samlingen 1918—19; jeg kan derfor indskrænke mig til nogle ganske faa Bemærkninger om Forslagets Enkeltbestemmelser.

I § 1 udvides Rammerne for de Fag, der kommer ind under Loven, ganske betydeligt, og det er kun godt, at Forholdene bliver saa ensartede som muligt i alle de Fag, som paa nogen Maade kan rummes indenfor de samme Rammer. Derfor vil jeg tro, at denne Udvidelse vil virke gavnligt for Lærlingeforholdene. I samme Paragrafs 2det Stykke staar der, at Indenrigsministeren kan overdrage Bestyrelserne for de stedlige Arbejdsløshedskasser at give Lærlingekontrakterne Paategning og at give fornøden Vejledning til at udfylde dem i Overensstemmelse med Loven. Det vil sikkert kunne lade sig gøre og vil maaske ogsaa være en udmærket Foranstaltning i Købstæderne. Derimod er jeg noget ængstelig for, at det ikke saa godt lader sig gøre ude paa Landet, da der er en Del Landkommuner, som ikke har en saadan Arbejdsløshedskasse. Jeg skal derfor henstille, at man ude i Landkommunerne bibeholder det hidtidige System med, at Politimestrene paategner disse Lærlingekontrakter, som jeg formoder bliver ensartede for hele Landet efter Indenrigsministerens Anvisning.

I § 3 bestemmes det, at Læretiden ikke maa overstige 5 Aar, Prøvetiden indbefattet. Jeg kan ganske tiltræde denne Bestemmelse ud fra det Synspunkt, at der sikkert er ikke saa faa Fag, hvor en kortere Læretid vilde være uheldig. Under de nuværende Forhold er det nemlig nødvendigt, at de unge Lærlinge bliver saa fyldigt som muligt uddannet i deres Haandværk, og dette vil i Regelen sikkert ikke kunne naas paa kortere Tid. Der kan maaske være Fag, hvor det kan gøres, Fag, som har et ganske ensartet Arbejde, Specialistarbejde; men i andre Fag, og dertil regner jeg det, som jeg hele min Tid har arbejdet i, vil en forsvarlig og ordentlig Uddannelse ikke kunne naas paa kortere Tid end 5 Aar. Naar man i en længere Periode har haft Læretiden fastsat til 5 Aar, vil det ogsaa være ret mærkeligt, om man nu, efter at Arbejdstiden er blevet indskrænket, skulde kunne blive Svend paa kortere Tid.

I § 4 bestemmes det, at det i Kontrakten nøjagtig skal angives, paa hvilke økonomiske Vilkaar Lærlingen skal arbejde i Læretiden. Det er jeg ganske indforstaaet med. Det er kun godt, at man har sikre Bestemmelser i den Retning. I samme Pa-

ragraf hedder det, at Mesteren skal betale Undervisningen i Handelsskoler og tekniske Skoler. Jeg kan udmærket godt tiltræde dette, men jeg vil dog tilføje, at somme Tider kan en Mester blive noget irriteret over at skulle betale disse Penge, naar han Gang paa Gang faar Meddelelse fra den tekniske Skole om, at Lærlingen har forsømt. Jeg kunde ønske, at man indenfor Ledelsen af de tekniske Skoler kunde finde paa Maader og Midler, hvorved man kunde gøre Undervisningen noget mere tiltrækkende for de unge, saaledes at der ikke kom de mange Forsømmelser.

Bestemmelsen i § 5 om 3 Maaneders Prøvetid er vistnok alle enige om at ønske bibeholdt.

§ 7 omhandler Lærlinges Arbejdstid paa Værkstederne. Det er ganske nødvendigt, at Lærlingene arbejder paa Værkstederne i samme Tid som de voksne. I adskillige Fag er Forholdet dette, at der er flere af de Ting, der bliver forfærdiget paa Værkstedet, som Lærlingen ikke vil kunne faa Lejlighed til at blive bekendt med, naar han ikke er til Stede i hele Arbejdstiden. Den nuværende Arbejdstid har ogsaa en saadan Udstrækning, at man godt kan forsvare at lade Lærlingen deltage hele Tiden.

I § 10 omtales Læreprøverne, det, som vi Haandværkere kalder Svendprøverne. Det er kun glædeligt, at man kan sige, at det bliver mere og mere almindeligt indenfor de forskellige Fag at kræve en saadan Prøve, og jeg vilde ønske, at man kunde naa til, at det blev endnu mere almindeligt, idet Mesteren saa kunde blive fri for at udstede en Attest for Duellighed, det saakaldte Lærebrev. Mesteren vil i mange Tilfælde være udsat for Fristelse med Hensyn til Udstedelse af dette Lærebrev, grundet paa Bestemmelsen om, at han under visse Omstændigheder kan komme til at yde Erstatning efter Voldgiftsskøn, ifald Lærlinien mangler den behørig Duellighed.

I § 12 er der en ny Bestemmelse om tvungen Sygeforsikring. Denne Bestemmelse anser jeg for at være den værdifuldeste i hele Lovforslaget. Efter min Overbevisning vil det være til overordentlig Nytte, naar Mesteren er pligtig til i en anerkendt Sygekasse at forsikre Lærlingen for den Tid, han staar i Lære.

I § 20 træffes der Bestemmelse om, hvorledes Tvistigheder mellem Mester og Lærling skal afgøres. Der skal isaadan Tilfælde ned sættes en Voldgiftsdomstol, der vælges af begge Parter, med en Formand, valgt af Stedets Øvrighed. Jeg tror, at den højttærede Indenrigsminister har været heldig med at finde denne